

Miami, November 10, 2005

Dear Mr.Dinh Dang:

I took the liberty in writing you this little note, because I felt I had to. By "causality" I got into your Web Page and "traveled through your art".... for a long, long time.....

I'm not very young, and it's been a while since my soul was "touched" by a painting or an Artist. But when I saw your work, I could feel my soul floating through it and get lost in it.

You could call it a "Zen moment" or a "no time moment", but whatever it's called, You did it, and not with one or two of them, but with all of them. Each one in it's own way.

I would like to congratulate you, for being able to express your talents and feelings in such a marvelous way, and to use the other side of the brain developing and "creating" as well so much in the arts of Science and Physics. Both your works could be called "extreme opposites". But then again... isn't there, at the center.....at that middle point, where "The Way" is? Isn't there where men get to feel God?

Thank You SO VERY MUCH!! For bringing such "joy and progress", in both your arts, to the people in the world and at this time of so many changes.

May God keep on blessing you and your loved ones.

I hope to be able to see your art in person. So, now that I know about you, I'll be waiting for an exhibition nearby, or maybe, if I ever get to go back to Vietnam or Japan, (which I hope) I will try to find one, and luckily get one piece of your art for me to keep.

Thanks again,

Sincerely,

Gabriela Cusco

Vietnamese translation:

Miami (Hoa Kỳ), 10/11/2005

Ông Đình Đăng thân mến,

Tôi tự ý viết mẫu thư nhỏ này cho ông vì tôi cảm thấy tôi phải làm như vậy. Do “ngẫu nhiên” tôi đã vào thăm trang web của ông và “đã ngao du qua nghệ thuật của ông”... rất rất lâu...

Tôi không còn rất trẻ, và đã qua lâu rồi cái thuở tâm hồn tôi “rung động” bởi một bức tranh hay một Hoạ sỹ. Nhưng khi tôi nhìn thấy các bức tranh của ông, tôi có thể cảm thấy tâm hồn tôi trôi bồng bềnh và lạc đi giữa chúng. Ông có thể gọi đó là “khoảnh khắc nhập Thiên” hay “khoảnh khắc phi thời gian”, nhưng dù gọi đó là gì đi chăng nữa, Ông đã tạo ra nó, và không phải bằng một hoặc hai bức tranh, mà là bằng tất cả. Mỗi bức theo cách riêng của nó.

Tôi muốn chúc mừng ông vì đã có khả năng biểu hiện các tài năng và cảm xúc của ông một cách kỳ diệu như vậy, cũng như có khả năng dùng nửa kia của não bộ để phát triển và “sáng tạo” nhiều đến như vậy cả trong những môn nghệ thuật của Khoa học và Vật Lý. Cả hai loại công trình của ông có thể được coi là “các thái cực đối chọi”. Nhưng lại một lần nữa...phải chăng “Con Đường” chính là đây, ở tại trung tâm... tại chính cái điểm giữa đó? Phải chăng đó chính là nơi con người cảm thấy sự hiện hữu của Chúa?

Cảm ơn Ông RẤT NHIỀU!! vì đã đem lại cho con người trên thế giới “niềm sung sướng và sự tiến bộ” đến như vậy trong cả hai nghệ thuật của ông, và lại trong thời buổi của rất nhiều đổi thay này.

Cầu Chúa tiếp tục phù hộ cho ông và cho những người ông thương yêu.

Tôi hy vọng có thể tận mắt nhìn thấy tranh gốc của ông. Vì thế, nay sau khi tôi đã biết về ông, tôi sẽ chờ đợi để xem triển lãm tranh của ông quanh đây, hoặc là có thể nếu có khi nào đó tôi đến được Việt Nam hay Nhật Bản, tôi hy vọng sẽ tìm mua được một bức tranh của ông để lưu giữ.

Một lần nữa xin cảm ơn.

Chân thành,

Gabriela Cusco